

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 26 września 2017 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. stwierdza, że R. K. jest dłużnikiem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy.

Zadłużenie wraz z należnymi odsetkami za zwłokę naliczonymi na dzień wydania decyzji wynosi łącznie 170.130,06 zł, w tym:

1) z tytułu:

- składek na ubezpieczenia społeczne w ramach zakresów numerów deklaracji 01-39 za okres od listopada 1999 roku do listopada 2013 roku w kwocie: 46.243,41 zł
- odsetek za zwłokę: 87.370,00 zł
- dodatkowej opłata wymierzonej na podst. art. 24 ust. 1 w związku z art. 32 ustawy kosztów upomnienia: 6.030,00 zł
- kosztów upomnienia: 0,00 zł
- kosztów egzekucyjnych: 0,00 zł;

2) z tytułu:

- składek na ubezpieczenie zdrowotne w ramach zakresów numerów deklaracji 01-39 za okres za okres od stycznia 2001 roku do listopada 2013 roku w kwocie: 8.288,55 zł
- odsetek za zwłokę: 13.000,00 zł
- dodatkowej opłata wymierzonej na podst. art. 24 ust. 1 w związku z art. 32 ustawy kosztów upomnienia: 800,00 zł
- kosztów upomnienia: 0,00 zł
- kosztów egzekucyjnych: 0,00 zł;

3) z tytułu:

- składek na Fundusz Pracy w ramach zakresów numerów deklaracji 01-39 za okres od listopada 1999 roku do listopada 2013 roku w kwocie: 2.823,10 zł
- odsetek za zwłokę: 5.225,00 zł
- dodatkowej opłata wymierzonej na podst. art. 24 ust. 1 w związku z art. 32 ustawy kosztów upomnienia: 350,00 zł
- kosztów upomnienia: 0,00 zł
- kosztów egzekucyjnych: 0,00 zł.

Organ rentowy wskazał, że płatnik składek R. K. nie dopełnił obowiązku określonego w art. 46 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, w związku z tym Zakład Ubezpieczeń Społecznych, działając na podstawie art. 83 ust. 1 ww. ustawy, określił wysokość zadłużenia z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy.

/decyzja z dnia 26 września 2017 roku k. 20 - 20v akt ZUS/

Ubezpieczony R. K. w dniu 2 listopada 2017 roku złożył odwołanie od w/w decyzji i zaskarżył ją w całości. Odwołujący zarzucił przedmiotowej decyzji naruszenie art. 24 ust. 4 ustawy z 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych -w brzmieniu nadanym przez art. 11 ustawy z 16 września 2011 r. o redukcji niektórych obowiązków obywateli i przedsiębiorców; dalej: u.r.o.o.p.) - poprzez dochodzenie przedawnionych należności.

W uzasadnieniu skarżący wskazał, że w niniejszej sprawie składki za okres od listopada 1999 roku do grudnia 2001 roku przedawniły się w okresie 10- letnim, w całości pod starym porządkiem prawnym. Z kolei składki za okres od stycznia 2002 roku do września 2007 roku przedawniły się najpóźniej we wrześniu 2017 roku, zaś składki za okres od stycznia 2012 roku do września 2012 roku, przedawniły by się najpóźniej we wrześniu 2017 roku. Co do pozostałych należności- za okres od października 2012 roku do listopada 2013 roku - wnioskodawca podniósł, że organ rentowy dokonał niewłaściwego naliczenia należności, ponieważ w tym okresie dokonywał wpłat na rzecz organu rentowego .

Mając powyższe na uwadze skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania organowi ZUS.

/odwołanie z dnia 2 listopada 2017 roku k. 2 -4/

W odpowiedzi na odwołanie z dnia 4 grudnia 2017 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. wniósł o jego oddalenie, podtrzymując argumentację przedstawioną w zaskarżonej decyzji.

/odpowiedź na odwołanie z dnia 4 grudnia 2017 roku k. 6 - 6v/

Na rozprawie w dniu 24 maja 2018 roku wnioskodawca poparł odwołanie i oświadczył, że wszystkie czynności egzekucyjne były podjęte po okresie przedawnienia świadczeń. Natomiast pełnomocnik organu rentowego wniósł o oddalenie odwołania.

/stanowisko stron e -protokół rozprawy z dnia 24maja 2018 roku 00:01:58 - 00:04:53 - płyta CD k. 17/

Pismem procesowym z dnia 25 lipca 2018 roku organ rentowy wskazał, że czynnościami, które przerwały bieg terminu przedawnienia był:

- a) złożony wniosek o umorzenie należności w drodze restrukturyzacji (wniosek z dnia 15 listopada 2002 roku - decyzja odmowna z dnia 14 kwietnia 2004 roku),
- b) złożony wniosek o umorzenie należności w drodze abolicji (wniosek z dnia 15 lipca 2013 roku - decyzja odmowna z dnia 3 grudnia 2014 roku oraz kolejny wniosek z dnia 19 grudnia 2014 roku - decyzja odmowna z dnia 8 kwietnia 2016 roku).

/pismo z dnia 25 lipca 2018 roku k. 19 - 20/.

Na rozprawie w dniu 25 lipca 2018 roku pełnomocnik organu rentowego wniósł o oddalenie odwołania i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego.

/stanowisko pełnomocnika ZUS e -protokół rozprawy z dnia 25 lipca 2018 roku 00:00:48 -00:01:49 - płyta CD k. 22/

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

R. K. podlegał ubezpieczeniom społecznym z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej w okresach: od dnia 1 stycznia 1999 roku do dnia 1 stycznia 2006 roku i od dnia 15 października 2013 roku do dnia 30 listopada 2013 roku.

/okoliczność bezsporna/

Wnioskodawca w dniu 15 listopada 2002 roku złożył wniosek o umorzenie należności w drodze restrukturyzacji.

/pismo organu rentowego z dnia 25 lipca 2018 roku k. 19 - 20/

Decyzją z dnia 14 kwietnia 2004 roku organ rentowy odmówił umorzenia należności w drodze restrukturyzacji.

/pismo organu rentowego z dnia 25 lipca 2018 roku k. 19 - 20/

Od 2001 roku prowadzone było w stosunku do wnioskodawcy postępowanie egzekucyjne zakończone w dniu 17 stycznia 2012 roku Protokołem Nieściągalności.

/odpowiedź na odwołanie z dnia 4 grudnia 2017 roku k. 6 - 6v, tytuły wykonawcze k. 1 - 420 plik II akt ZUS//

Postanowieniem z dnia 17 stycznia 2012 roku Naczelnik Urzędu Skarbowego Ł. w Ł. umorzył postępowanie egzekucyjne prowadzone wobec majątku zobowiązanego R. K.

/postanowienie z dnia 17 stycznia 2012 roku k. 1 -4 akt ZUS/

W dniu 15 lipca 2013 roku wnioskodawca wystąpił z wnioskiem o umorzenie należności z tytułu składek na podstawie ustawy z dnia 9 listopada 2012 roku o umorzeniu należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność (Dz. U z 2012 r. poz. 1551).

/okoliczność bezsporna/

W dniu 23 września 2013 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych wydał decyzję określającą warunki umorzenia. Warunkiem umorzenia należności była spłata należności niepodlegających umorzeniu w terminie 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się w/w decyzji. Należności należało opłacić wraz z odsetkami naliczonymi do dnia wpłaty włącznie zgodnie z zasadami określonymi w ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych oraz wydanym na jej podstawie Rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 18 kwietnia 2008 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu postępowania w sprawach rozliczania składek, do których poboru jest zobowiązany Zakład Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2008 r. Nr 78, poz. 465 ze zm.). Decyzja określająca warunki umorzenia uprawomocniła się w dniu 29 października 2013 roku.

/okoliczność bezsporna/

W dniu 29 października 2014 roku upłynął termin uregulowania należności nie podlegających umorzeniu. W wyznaczonym terminie wnioskodawca nie opłacił przedmiotowych należności.

/okoliczność bezsporna/

Decyzją z dnia 3 grudnia 2014 roku, po rozpatrzeniu wniosku R. K. z dnia 15 lipca 2013 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych odmówił umorzenia należności z tytułu składek:

a) na ubezpieczenia społeczne za okres: od listopada 1999 roku maja 2000 roku oraz od lipca 2000 roku do stycznia 2006 roku w łącznej kwocie 77.801,93 zł, w tym z tytułu:

- składek - 30.792,70 zł,

- odsetek - 43.284,20 zł,

- opłaty dodatkowej -3.593,03zł,

- kosztów upomnień - 132,00 zł;

b) na ubezpieczenie zdrowotne - za okres: październik 2000 roku, od czerwca 2001 roku do sierpnia 2001 roku, od października 2001 roku do czerwca 2002 roku oraz listopada 2002 roku do stycznia 2006 roku w łącznej kwocie 16.069,15 zł, w tym z tytułu:

- składek - 6.924,04 zł,
- odsetek - 8.354,87 zł
- opłaty dodatkowej - 667,04 zł,
- kosztów upomnień - 123,20 zł;

c) na Fundusz Pracy -za okres: od listopada 1999 roku do stycznia 2000 roku, od marca 2000 roku do maja 2000 roku, od sierpnia 2000 roku do października 2000 roku, od stycznia 2001 roku do lipca 2001 roku, od października 2001 roku do maja 2002 roku oraz od sierpnia 2002 roku do stycznia 2006 roku w łącznej kwocie 5.125,42 zł, w tym z tytułu:

- składek- 2.013,34 zł,
- odsetek - 2.772,84 zł.
- opłaty dodatkowej - 224,84zł,
- kosztów upomnień - 114,40 zł.

/decyzja z dnia 3 grudnia 2014 roku k. 5 - 5v akt ZUS/

Pismem z dnia 4 grudnia 2014 roku wnioskodawca poinformował organ rentowy, że nie będzie wnosił odwołań od decyzji z dnia 3 grudnia 2014 roku.

/pismo z dnia 4 grudnia 2014 roku k. 6 akt ZUS/

W dniu 19 grudnia 2014 roku wnioskodawca ponownie wystąpił z wnioskiem o umorzenie należności z tytułu składek na podstawie ustawy z dnia 9 listopada 2012 roku o umorzeniu należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność (Dz. U z 2012 r. poz. 1551).

/okoliczność bezsporna/

W dniu 19 stycznia 2015 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych wydał decyzję nr określającą warunki umorzenia. Warunkiem umorzenia należności była spłata należności niepodlegających umorzeniu w terminie 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się w/w decyzji. Należności należało opłacić wraz z odsetkami naliczonymi do dnia wpłaty włącznie zgodnie z zasadami określonymi w ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych oraz wydanym na jej podstawie Rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 18 kwietnia 2008 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu postępowania w sprawach rozliczania składek, do których poboru jest zobowiązany Zakład Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2008 r. Nr 78, poz. 465 ze zm.). Decyzja określająca warunki umorzenia uprawomocniła się w dniu 23 lutego 2015 roku.

/okoliczność bezsporna/

W dniu 23 lutego 2016 roku upłynął termin uregulowania należności nie podlegających umorzeniu. W wyznaczonym terminie wnioskodawca nie opłacił przedmiotowych należności.

/okoliczność bezsporna/

Decyzją z dnia 8 kwietnia 2016 roku, po rozpatrzeniu wniosku R. K. z dnia 19 grudnia 2014 roku, Zakład Ubezpieczeń Społecznych odmówił umorzenia należności z tytułu składek:

a) na ubezpieczenia społeczne za okres: od listopada 1999 roku do stycznia 2006 roku w łącznej kwocie 84.681,93 zł, w tym z tytułu:

- składek - 30.797,27 zł,
- odsetek - 47.722,66 zł,
- opłaty dodatkowej - 6.030,00zł,
- kosztów upomnień - 132,00 zł;

b) na ubezpieczenie zdrowotne - za okres: października 2000 roku do czerwca 2001 roku do sierpnia 2001 roku, od października 2001 roku do sierpnia 2002 roku oraz listopada 2002 roku do stycznia 2006 roku w łącznej kwocie 17.223,00 zł, w tym z tytułu:

- składek - 6.924,04 zł,
- odsetek - 9.375,76 zł
- opłaty dodatkowej - 800,00 zł,
- kosztów upomnień - 123,20 zł;

c) na Fundusz Pracy -za okres: od listopada 1999 roku do stycznia 2000 roku, od marca 2000 roku do maja 2000 roku, od sierpnia 2000 roku do października 2000 roku, od stycznia 2001 roku do lipca 2001 roku, od października 2001 roku do maja 2002 roku oraz od sierpnia 2002 roku do stycznia 2006 roku w łącznej kwocie 5.517,28 zł, w tym z tytułu:

- składek- 2.013,34 zł,
- odsetek - 3.039,54 zł.
- opłaty dodatkowej - 350,00 zł,
- kosztów upomnień - 114,40 zł.

/decyzja z dnia 8 kwietnia 2016 roku k. 8 - 8v akt ZUS/

Pismem z dnia 17 sierpnia 2017 roku ZUS I Oddział w Ł. zawiadomił wnioskodawcę o wszczęciu z urzędu postępowania w sprawie określenia wysokości należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne oraz Fundusz Pracy z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej.

/zawiadomienie z dnia 17 sierpnia 2017 roku k. 13 akt ZUS, zwrotne poświadczenie odbioru k. 14 akt ZUS/

Z kolei pismem z dnia 4 września 2017 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych zawiadomił, że został wyznaczony stronie 7-dniowy termin, licząc od dnia otrzymania zawiadomienia, na wypowiedzenie się co do zebranych dowodów i materiałów w sprawie określenia wysokości należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy.

/zawiadomienie o zakończeniu postępowania dowodowego z dnia 4 września 12 maja 2017 roku k. 15 akt ZUS, zwrotne poświadczenie odbioru k. 16 akt ZUS/

Zaskarżoną decyzją z dnia 23 września 2017 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. stwierdza, że R. K. jest dłużnikiem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy.

/decyzja z dnia 23 września 2017 roku k. 20 - 20v akt ZUS/

Powyższy stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił w oparciu o całokształt materiału dowodowego zebranego w sprawie, a mianowicie o powołane wyżej dokumenty znajdujące się w aktach sprawy oraz w załączonych aktach organu rentowego. Przedmiotowe dokumenty nie były kwestionowane w toku postępowania przez żadną ze stron i pozwalają, zdaniem Sądu Okręgowego, na wydanie prawidłowego rozstrzygnięcia.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie i jako takie podlega oddaleniu.

Zgodnie z art. 6 ust 1 pkt 5 oraz art. 12 ust 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. 2017.1778 t.j.) obowiązkowym ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu - podlegają m.in. osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są osobami prowadzącymi pozarolniczą działalność oraz osobami z nimi współpracującymi.

Na podstawie art. 13 ust. 4 powołanej ustawy osoby fizyczne prowadzące działalność pozarolniczą podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności do dnia zaprzestania wykonywania tej działalności, z wyłączeniem okresu, na który wykonywanie działalności zostało zawieszona na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej.

Artykuł 11 ust. 2 ustawy stanowi zaś, że dobrowolnie ubezpieczeniu chorobowemu podlegają na swój wniosek osoby objęte obowiązkowo ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi prowadzące pozarolniczą działalność (w zw. z art. 6 ust. 1 pkt 5).

Na podstawie art. 66 ust 1 pkt 1 c ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych z dnia 27 sierpnia 2004 r. (tj. Dz. U. z 2016 r. poz. 1793, z późn. zm.) osoby spełniające warunki do objęcia ubezpieczeniami społecznymi, które są osobami prowadzącymi działalność pozarolniczą podlegają obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego.

Jak stanowi zaś art. 32 powołanej wcześniej ustawy systemowej do składek na Fundusz Pracy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych i Fundusz Emerytur Pomostowych oraz na ubezpieczenie zdrowotne w zakresie: ich poboru, egzekucji, wymierzania odsetek za zwłokę i dodatkowej opłaty, przepisów karnych, dokonywania zabezpieczeń na wszystkich nieruchomościach, ruchomościach i prawach zbywalnych dłużnika, odpowiedzialności osób trzecich i spadkobierców oraz stosowania ulg i umorzeń stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące składek na ubezpieczenia społeczne.

Płatnik składek na podstawie art. 46 ust 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych jest obowiązany według zasad wynikających z przepisów ustawy obliczać, potrącać z dochodów ubezpieczonych, rozliczać oraz opłacać należne składki za każdy miesiąc kalendarzowy.

Zgodnie z art. 47 ust. 1 ustawy systemowej płatnik składek przesyła w tym samym terminie deklarację rozliczeniową, imienne raporty miesięczne oraz opłaca składki za dany miesiąc, z zastrzeżeniem ust. 1a, 2a i 2b, nie później niż:

- 1) do 10 dnia następnego miesiąca - dla osób fizycznych opłacających składkę wyłącznie za siebie;
- 2) do 5 dnia następnego miesiąca - dla jednostek budżetowych i samorządowych zakładów budżetowych;
- 3) do 15 dnia następnego miesiąca - dla pozostałych płatników.

Z treści powyższych przepisów wynika zasada samoobliczenia i opłacenia przez płatnika składek, który jest osobą prowadzącą pozarolniczą działalność składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne. Należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne stają się wymagalne każdorazowo w datach zaktualizowania się obowiązku samoobliczenia i opłacenia składek (wyrok SN z dnia 19 stycznia 2016 r., I UK 23/15). Obowiązek samoobliczenia i opłacenia składek na ubezpieczenie społeczne powstaje zatem z mocy samego prawa za każdy okres ubezpieczenia (miesiąc kalendarzowy), a ewentualna decyzja organu ubezpieczeń społecznych ustalająca wysokość zobowiązania składkowego lub zaległości z tytułu nieopłaconych w terminie zobowiązań składkowych ma charakter wyłącznie deklaratoryjny. Oznacza to w szczególności, że zaległości w opłacaniu składek na ubezpieczenie społeczne powstają każdorazowo w datach zaktualizowania się obowiązku samoobliczenia i opłacenia składki na ubezpieczenie społeczne w terminach określonych w przepisach prawa ubezpieczeń społecznych (wyrok SN z dnia 12 sierpnia 2015 r., I UK 391/14).

Innymi słowy, z mocy przepisu art. 46 ust 1 ustawy systemowej, nie kto inny jak sam płatnik składek (w przypadku jednoosobowej działalności gospodarczej sam przedsiębiorca), jest zobowiązany według zasad wynikających z przepisów ustawy obliczać, potrącać z dochodów ubezpieczonych, rozliczać oraz opłacać należne składki za każdy miesiąc kalendarzowy (wyrok SA w Poznaniu z dnia 18 października 2016 r., III AUa 2522/15).

Zaniechanie tych obowiązków wiąże się z sankcją z art. 23 ust. 1, od nieopłaconych w terminie składek należne są od płatnika składek odsetki za zwłokę, na zasadach i w wysokości określonych w Ordynacji podatkowej (Dz. U. z 2017 r. poz. 201).

Stosownie do art. 24 ust 2 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych należnościami z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne są: składki, odsetki za zwłokę, koszty egzekucyjne, koszty upomnienia oraz dodatkowa opłata.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych na mocy art. 83 ust. 1 pkt 3 ustawy systemowej wydaje decyzje w zakresie indywidualnych spraw dotyczących w szczególności ustalania wymiaru składek i ich poboru, a także umarzania należności z tytułu składek.

Przedawnienie należności z tytułu składek reguluje art. 24 ustawy systemowej.

Przepis ten w pierwotnym brzmieniu (10 listopada 1998 r. - Dz. U. z 1998/137/887/ stanowił, że należności z tytułu składek ulegają przedawnieniu po upływie 5 lat, a w przypadku przerwania biegu przedawnienia, o którym mowa w ust. 5, po upływie 10 lat licząc od dnia, w którym stały się wymagalne.

Bieg przedawnienia przerywa odroczenie terminu opłacenia należności z tytułu składek, rozłożenie spłaty tych należności na raty i każda inna czynność zmierzająca do ściągnięcia tych należności, jeżeli o czynności tej został zawiadomiony dłużnik. (art. 24 ust. 4 i 5)

Zgodnie z brzmieniem art. 24. ust. 5b. bieg terminu przedawnienia zostaje zawieszony od dnia podjęcia pierwszej czynności zmierzającej do wyegzekwowania należności z tytułu składek, o której dłużnik został zawiadomiony, do dnia zakończenia postępowania egzekucyjnego.

Za inne, oprócz wystawienia tytułu wykonawczego, czynności zmierzające do ściągnięcia należności mogą być uznane tylko takie czynności, tj. orzeczenia, pisma kierowane do strony, itp., z których treści czy uzasadnienia wynika bezpośrednio, że zmierzają one do ściągnięcia należności. W pojęciu "ściągnięcia należności" zawarty jest bowiem element przymusu. Zgodnie ze słownikowym znaczeniem "ściągnąć (z kogoś) podatki, należności, opłaty itp." to "zmuszać kogoś do zapłacenia podatków, do uiszczenia należności, opłat itp. egzekwować". (por. wyrok NSA z dnia 12 lipca 2002 r. (...) SA 285/01, opubl. LEX nr 126812).

Od 1 stycznia 2003 roku (Dz. U. z 2002/241/2074), należności z tytułu składek ulegają przedawnieniu po upływie 10 lat, licząc od dnia, w którym stały się wymagalne.

Bieg terminu przedawnienia nie rozpoczyna się, a rozpoczęty ulega zawieszeniu od dnia zawarcia umowy, o której mowa w art. 29 ust. 1a, do dnia terminu płatności odroczonej należności z tytułu składek lub ostatniej raty.

Bieg terminu przedawnienia zostaje zawieszony od dnia wszczęcia do dnia zakończenia postępowania egzekucyjnego oraz postępowania przed sądem.

Bieg terminu przedawnienia przerywa ogłoszenie upadłości. Po przerwaniu biegu terminu przedawnienia rozpoczyna się na nowo od dnia następującego po dniu uprawomocnienia się postanowienia o ukończeniu postępowania upadłościowego lub jego umorzeniu.

Od 1 lipca 2004 roku (Dz. U. z 2004/121/1264) bieg terminu przedawnienia zostaje zawieszony od dnia podjęcia pierwszej czynności zmierzającej do wyegzekwowania należności z tytułu składek, o której dłużnik został zawiadomiony, do dnia zakończenia postępowania egzekucyjnego.

Od 1 stycznia 2012 roku (Dz. U. z 2011/232/1378) należności z tytułu składek ulegają przedawnieniu po upływie 5 lat.

Zgodnie z przepisem przejściowym - art. 27 ustawy z dnia 16 września 2011 roku o redukcji niektórych obowiązków obywateli i przedsiębiorców do przedawnienia należności z tytułu składek, którego bieg rozpoczął się przed dniem 1 stycznia 2012 roku, stosuje się przepisy w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, z tym że bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia 1 stycznia 2012 roku. Jeżeli przedawnienie rozpoczęte przed dniem 1 stycznia 2012 roku nastąpiłoby zgodnie z przepisami dotychczasowymi wcześniej, przedawnienie następuje z upływem tego wcześniejszego terminu.

Zgodnie z art. 1 ust. 15 ustawy z dnia 9 listopada 2012 roku o umorzeniu należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność (Dz. U. z 2012/151/ Bieg terminu przedawnienia należności, o których mowa w ust. 1, 6, 10 i 12, ulega zawieszeniu na okres od dnia złożenia wniosku o umorzenie do dnia uprawomocnienia się decyzji, o której mowa w ust. 13 (decyzji o umorzeniu lub odmowie umorzenia należności).

Z powyższego wynika, że wnioskodawca jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą był zobowiązany do opłacania składek na ubezpieczenie społeczne ubezpieczenie zdrowotne oraz Fundusz Pracy.

Z przeprowadzonych w niniejszej sprawie ustaleń wynika, że wnioskodawca nie dopełnił obowiązku opłacania składek na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne w spornym okresie, w związku z czym powstało zadłużenie względem organu rentowego w wysokości określonej zaskarżoną decyzją, obejmujące również odsetki za zwłokę i koszty opłaty dodatkowej. Wynika to z przedstawionych rozliczeń konta ubezpieczonego, prowadzonego postępowania egzekucyjnego, wniosków ubezpieczonego o umorzenie należności, rozłożenie należności na raty oraz brak dowodu na wpłaty składek wymienionych w treści załącznika do decyzji.

Zdaniem wnioskodawcy za okres od listopada 1999 roku do grudnia 2001 roku przedawniły się w okresie 10- letnim, w całości pod starym porządkiem prawnym. Z kolei składki za okres od stycznia 2002 roku do września 2007 roku oraz za okres od stycznia 2012 roku do września 2012 roku, przedawniły się najpóźniej we wrześniu 2017 roku. Co do pozostałych należności- za okres od października 2012 roku do listopada 2013 roku wnioskodawca podniósł, że organ rentowy dokonał niewłaściwego naliczenia należności, ponieważ w tym okresie dokonywał wpłat na rzecz organu rentowego .

Przede wszystkim zauważyć należy, że wnioskodawca przed wydaniem spornej decyzji był wzywany do składania wyjaśnień, miał możliwość zakwestionowania wysokości zadłużenia i przedłożenia dowodów na okoliczność opłacenia spornych należności, z czego nie skorzystał. Nie przedłożył także przed sądem żadnych dowodów opłaty spornych składek za okres od października 2012 roku do listopada 2013 roku. Natomiast organ rentowy w załączniku do decyzji, który stanowił jej integralną część wymienił rodzaj należności, okres, wysokość zadłużenia i wartość naliczonych odsetek, a było to poprzedzone wcześniejszym postępowaniem wyjaśniającym. Natomiast wnioskodawca ograniczył się jedynie do stwierdzenia, że kwestionuje wysokość należności, bez wskazania konkretnych zarzutów.

Nie przedstawił żadnego sporządzonego przez siebie wyliczenia mającego potwierdzić jego tezę o nieprawidłowym wyliczeniu należności przez ZUS. W tej sytuacji trudno było zatem zaakceptować stanowisko odwołującego się we wskazanym zakresie. Nie można zapomnieć, że to R. K. w toku procesu był zobowiązany zgodnie z dyspozycją art. 6 k.c. do sprecyzowania, które w jego ocenie należności zostały nieprawidłowo określone. Pomimo to odwołujący się we wskazanym zakresie żadnych konkretnych zarzutów nie sprecyzował. A co za tym idzie nie było możliwe przychylenie się do twierdzeń w zakresie nieprawidłowego określenia przez ZUS należności za okres od października 2012 roku do listopada 2013 roku.

Brak było także podstaw do podzielenia podniesionego w odwołaniu zarzutu przedawnienia należności za pozostałe wcześniejsze okresy.

Wbrew twierdzeniom wnioskodawcy, mając na względzie cytowane powyżej przepisy art. 24 ustawy systemowej, nie doszło do przedawnienia należności, z uwagi na wszczęcie postępowania egzekucyjnego przed upływem przedawnienia poszczególnych należności, a także wnioski o restrukturyzację i abolicję. Jak wynika z akt sprawy było prowadzone w stosunku do wnioskodawcy w okresie od 2001 roku do 2012 roku postępowanie egzekucyjne, które z uwagi na brak możliwości ściągnięcia należności zostało zakończone umorzeniem postępowania przez Naczelnika Urzędu Skarbowego Ł. w dniu 17 stycznia 2012 roku. Nadto wnioskodawca złożył w dniu 15 listopada 2002 roku wniosek o umorzenie należności w drodze restrukturyzacji, który został rozpoznany odmownie decyzją z dnia 14 kwietnia 2004 roku. Dodatkowo odwołujący się dwukrotnie złożył wniosek o umorzenie należności w drodze abolicji tj. w dniu 15 lipca 2013 roku rozpoznany decyzją odmowną z dnia 3 grudnia 2014 roku oraz w dniu 19 grudnia 2014 roku rozpoznany decyzją odmowną z dnia 8 kwietnia 2016 roku.

Powyższe czynności spowodowały, że należności za wskazane okresy - jak słusznie wskazał w zaskarżonej decyzji organ rentowy - nie przedawniły się, ponieważ bieg terminu przedawnienia został zawieszony z uwagi na prowadzone postępowania. A co za tym idzie wnioskodawca jest zobowiązany do ich uiszczenia.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd stwierdził, że przedmiotowe należności nie uległy przedawnieniu i zaskarżona decyzja odpowiadała prawu.

Z tych względów, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., Sąd Okręgowy orzekł jak w punkcie 1 wyroku.

Na podstawie art. 98 § 1 i § 3 k.p.c. Sąd Okręgowy zasądził od wnioskodawcy na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddziału w Ł. kwotę 180 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego stosownie do treści § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych. (tekst jednolity Dz. U. z 2015 r., poz. 1804).

Zarządzenie: Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć

wnioskodawcy z pouczeniem.

E.W.